

PRIKAZ AKTUALNIH PRAVNIH STAJALIŠTA I SUDSKE PRAKSE U PREKRŠAJNIM PREDMETIMA IZ PODRUČJA GOSPODARSTVA

Osijek, 5. listopada 2018.

PREDAVAČI:

SUTKINJA LJILJANA PERCEL

SUDSKI SAVJETNIK ŽELJKO KUDRIĆ

SADRŽAJ:

PRIKAZ AKTUALNIH PRAVNIH STAJALIŠTA U PREKRŠAJNIM PREDMETIMA
IZ PODRUČJA GOSPODARSTVA PO SLJEDEĆIM PROPISIMA:

Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima

Zakonima o radu, minimalnoj plaći, mirovinskom osiguranju i obveznom
zdravstvenom osiguranju

Zakonu o ograničenju uporabe duhanskih i srodnih proizvoda

Zakonu o energiji

Zakonu o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti

Zakonu o inspekcijama u gospodarstvu

Zakonu o zaštiti potrošača

ZAKON O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

(„Narodne novine” broj 167/03, 80/11, 125/11, 141/13, 127/14 i 62/17)

1. Plaćanje naknade za javno korištenje autorskih glazbenih djela Hrvatskom društvu skladatelja – ZAMP-u i posjedovanje odobrenja za javno priopćavanje autorskih glazbenih djela

PITANJE:

Smatra li se da okrivljenik posjeduje propisano odobrenje za javno priopćavanje autorskih djela u slučaju kada u određenom razdoblju uredno plaća naknadu Hrvatskom društvu skladatelja – ZAMP-u?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Samo plaćanje naknade za javno korištenje autorskih glazbenih djela Hrvatskom društvu skladatelja – ZAMP-u u određenom periodu ne podrazumijeva da okrivljenik ima i odobrenje za javno priopćavanje autorskih glazbenih djela.

2. Vrijeme počinjenja prekršaja iz članka 189. stavka 1. točke 4. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima u slučaju kada je okrivljenik reproducirao (umnožio) autorska glazbena djela putem jukebox uređaja i stavio ih na raspolaganje javnosti u ugostiteljskom objektu i na taj način omogućio javno korištenje autorskih djela.

PITANJE:

Smatra li se u takvom slučaju vremenom počinjenja prekršaja dan kada je okrivljenik reproducirao (umnožio) glazbena djela putem jukebox uređaja ili dan kada je ta autorska glazbena djela stavio na raspolaganje javnosti u svom ugostiteljskom objektu?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Vrijeme počinjenja prekršaja u takvom slučaju je vrijeme javnog priopćavanja autorskih glazbenih djela, a ne vrijeme reproduciranja (umnožavanja) autorskih glazbenih djela.

3. Pribavljanje odobrenja Hrvatskog društva skladatelja – ZAMP-a za javno priopćavanje autorskih glazbenih djela od strane osobe koja se bavi iznajmljivanjem objekata u kojima se organiziraju zabavne priredbe (svadbe, maturalne večere, doček Nove Godine, sezonske priredbe i sl.)

PITANJE:

Je li osoba koja se bavi samo iznajmljivanjem objekata u kojima se organiziraju priredbe, a koja nije ugostitelj, dužna pribaviti odobrenje Hrvatskog društva skladatelja – ZAMP-a?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Okrivljenik koji iznajmljuje svoj prostor u svrhu održavanja zabavnih priredbi na kojima se priopćavaju autorska glazbena djela dužan je, osim ako ugovorom o najmu nije drukčije ugovoreno, ishoditi odobrenje Hrvatskog društva skladatelja – ZAMP-a za javno priopćavanje autorskih glazbenih djela na konkretnoj priredbi i u propisanom roku dostaviti HDS-a za korištenje glazbenih djela. Naime, pravilo je da je odobrenje HDS-a za korištenje glazbenih djela na zabavnim priredbama dužan ishoditi organizator priredbe, osim u slučajevima kada je drukčije ugovoreno.

4. Javno priopćavanje autorskih glazbenih djela u prodajnim centrima

PITANJE:

Postoji li odgovornost za prekršaj osobe koja ima zakupljen lokal u otvorenom prostoru hodnika trgovačkog centra?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Prilikom odlučivanja o odgovornosti korisnika zatvorenog prostora iznajmljenog u prodajnom centru koji nema vlastiti izvor glazbe, ali se u njegovom prostoru nalaze zvučnici centra, mora se nedvojbeno utvrditi ima li takav korisnik mogućnost isključivanja i uključivanja zvučnika te je potrebno izvršiti uvid u ugovor sklopljen između korisnika iznajmljenog prostora i trgovačkog centra kako bi se točno utvrdilo tko je dužan ishoditi odobrenje za javno priopćavanje glazbe u iznajmljenom prostoru i tko je obveznik plaćanja naknade za javno korištenje glazbenih djela. U slučaju kada okrivljenik ima zakupljen lokal u otvorenom prostoru hodnika trgovačkog centra i nema mogućnosti isključenja zvučnika, niti reguliranja vrste i glasnoće glazbe koja se priopćava u trgovačkom centru, isti nije odgovoran za javno priopćavanje autorskih glazbenih djela bez odobrenja HDS-a.

ZAKONI O RADU („Narodne novine“ broj 93/14 i 127/17), MINIMALNOJ PLAĆI („Narodne novine“ broj 39/13 i 130/17), MIROVINSKOM OSIGURANJU („Narodne novine“ broj 157/13., 151/14., 33/15., 93/15. i 120/16.) I OBVEZNOM ZDRAVSTVENOM OSIGURANJU („Narodne novine“ broj 80/13. i 137/13.)

1. Primjena načela *ne bis in idem*

Obavljajući inspekcijski nadzor provedbe zakona iz svoje nadležnosti kod određenog poslodavca inspektor rada je utvrdio nezakonitosti koje se odnose na nesklapanje ugovora o radu s radnicima, odnosno neizdavanje radnicima pisanih potvrda o sklopljenom ugovoru o radu, neprijavljivanja radnika na mirovinsko i obvezno zdravstveno osiguranje i neisplatu minimalnih plaća radnicima i na temelju članka 36. Zakona o inspektoratu rada („Narodne novine“ broj 19/14) i članka 171. Zakona o mirovinskom osiguranju i poslodavcu izrekao odnosno odredio odgovarajuću upravnu mjeru koja je primijenjena u odnosu na samo jednog radnika.

PITANJE:

Ako je prekršajni postupak pokrenut protiv poslodavca zbog svih prekršaja utvrđenih prilikom nadzora i u odnosu na sve radnike koji su također prilikom istog nadzora zatečeni bez ugovora o radu, odnosno pisane potvrde o sklopljenom ugovoru o radu, koji nisu bili prijavljeni na mirovinsko i obvezno zdravstveno osiguranje, te im nije isplaćena minimalna plaća, može li se smatrati da je izvršenom upravnom mjerom poslodavac već sankcioniran za sve prekršaje koji mu se optužnim prijedlogom stavljaju na teret i u odnosu na sve radnike u odnosu na koje nije određena upravna mjera.

PRAVNO STAJALIŠTE:

Načelo *ne bis in idem* potrebno je primijeniti na sve radnike (oštećenike), pri čemu se mora voditi računa da je upravno rješenje doneseno na temelju odredbe članka 171. Zakonom o mirovinskom osiguranju, pa će se optužba odbiti samo u odnosu na prekršaj koji je propisan i sankcioniran ovim Zakonom.

2. Sporazum o sadržaju i načinu dostave podataka o statusu osiguranika u mirovinskom osiguranju Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje koji se primjenjuje od 17. srpnja 2014. godine

Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje u suradnji s Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje definirao je novi poslovni proces, kojim podnesena prijava na mirovinsko osiguranje, elektronskom razmjenom s Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje ujedno predstavlja i prijavu na obvezno zdravstveno osiguranje.

PITANJE:

Kako navedeni Sporazum utječe na prekršajnu odgovornost poslodavca protiv kojeg je podnesen optužni prijedlog zbog prekršaja iz članka 172. stavka 1. točke 3. i stavka 2. Zakona o mirovinskom osiguranju i članka 150. stavka 1. i stavka 3. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Ako je tijekom postupka nedvojbeno utvrđeno da je poslodavac svog radnika u propisanom roku prijavio na mirovinsko osiguranje, isti ne može biti proglašen krivim i kažnjen zbog prekršaja neprijavljivanja istog radnika na obvezno zdravstveno osiguranje.

ZAKON O OGRANIČAVANJU UPORABE DUHANSKIH I SRODNIH PROIZVODA (Narodne novine broj 45/17)

1. Postojanje pravnog kontinuiteta prekršaja iz članka 27. stavka 1. točke 19. i stavka 2. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih proizvoda („Narodne novine“ broj 125/08, 55/09, 119/09 i 94/13)

Dana 18. svibnja 2017. stupio je na snagu Zakon o ograničavanju uporabe duhanskih i srodnih proizvoda koji člankom 40. ne propisuje sankciju za pravnu i odgovornu osobu, te za fizičku osobu koja prodaje duhanske proizvode osobama mlađim od osamnaest godina, iako je materijalnom odredbom članka 23. stavka 1. propisano da se zabranjuje prodaja duhanskih i srodnih proizvoda osobama mlađim od 18 godina.

PITANJE:

Možemo li eventualno pravnim kontinuitetom prekršaja iz članka 27. stavka 1. točke 19. i stavka 2. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih proizvoda smatrati članak 39. stavak 4. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih i srodnih proizvoda kojim je propisana obvezna primjena upravne mjere zabrane obavljanja djelatnosti trgovine pravnim ili fizičkim osobama koje prodaju duhanske proizvode osobama mlađim od osamnaest godina?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Prekršaj iz članka 27. stavka 1. točke 19. i stavka 2. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih proizvoda nema pravni kontinuitet u članku 39. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih i srodnih proizvoda te će se prvostupanjske presude kojima su okrivljenici proglašeni krivima za inkriminirani prekršaj preinačiti na način da će se okrivljenici, sukladno članku 182. točki 1. Prekršajnog zakona, osloboditi optužbe.

2. Postojanje pravnog kontinuiteta prekršaja iz članka 27. stavka 2., u svezi s člankom 27. stavkom 1. točkom 28. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih proizvoda („Narodne novine“ broj 125/08, 55/09, 119/09 i 94/13)

Novi Zakon o ograničavanju uporabe duhanskih i srodnih proizvoda u članku 40. stavku 2., u svezi s člankom 40. stavkom 1. točkom 53. propisuje kažnjavanje za prekršaj fizičke osobe ako ne osigura poštovanje zabrane pušenja u zatvorenom javnom prostoru (članak 25. stavci 1. i 2.), ali je navedeni propis stroži u odnosu na stari Zakon.

PITANJE:

Možemo li eventualno pravni kontinuitet prekršaja iz članka 27. stavka 2., u svezi s člankom 27. stavkom 1. točkom 28. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih proizvoda pronaći u članku 41. stavku 2. novog Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih i srodnih proizvoda čija se kaznena odredba poziva na iste materijalne odredbe, a koji propis je blaži za počinitelja?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Odredba članka 41. stavka 2. Zakona o ograničavanju uporabe duhanskih i srodnih proizvoda („Narodne novine“ broj 45/17) odnosi se samo na ugostiteljske objekte koji imaju prostor za pušenje, a gost je zatečen da puši izvan tog prostora.

ZAKON O ENERGIJI („Narodne novine“ broj 120/12, 14/14, 95/15 i 102/15)

1. Ostvarenje bitnih obilježja prekršaja iz članka 47. Zakona o energiji

Članak 47.

(1) Tko se priključi na energetske sustav bez odobrenja energetskog subjekta, bez trošenja energije ili se trošenje energije ne može utvrditi, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.

Dakle, za ostvarenje bića djela prekršaja iz članka 47. Zakona o energiji moraju biti ispunjena kumulativno dva elementa i to da je došlo do priključivanja na energetske sustav bez odobrenja energetskog subjekta i da pritom nije došlo do trošenja energije ili se trošenje energije ne može utvrditi.

PITANJE:

Radi li se o prekršaju iz naprijed citirane odredbe ukoliko je utvrđeno korištenje električne energije od strane okrivljenika?

PRAVNO STAJALIŠTE:

U slučaju kada iz činjeničnog opisa proizlazi da se okrivljenik priključio na energetske sustav bez odobrenja energetskog subjekta i da je pritom utvrđeno trošenje električne energije, takav činjenični opis djela nije podvediv pod odredbu članka 47. st. 1. Zakona o energiji, pa okrivljenika treba osloboditi optužbe za taj prekršaj. Naime, u takvom bi se slučaju radilo o kaznenom djelu krađe električne energije.

ZAKON O ZAŠTITI PUČANSTVA OD ZARAZNIH BOLESTI („Narodne novine“ broj 79/07, 113/08, 43/09 i 130/17)

1. Ispunjenje obveze iz članka 76. stavak 1. točka 6. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti u slučaju kad se radi o originalno zapakiranoj hrani (npr. prodaja zapakirane hrane u kioscima u kojima se prodaju novine)

Članak 76.

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 80.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

.....

6. ako zaposlenim osobama ne osigura stjecanje potrebnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti hrane i osobnoj higijeni, odnosno ako na radu zadrži osobu bez potrebnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti hrane i osobnoj higijeni (članak 37.)

Iz odredbe članka 76. stavka 1. točke 6. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti proizlazi da bi poslodavac svojim zaposlenicima koji prodaju hranu trebao osigurati stjecanje potrebnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti hrane (pohađanje tečajeva), a što proizlazi i iz članka 2. Pravilnika o načinu stjecanja osnovnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti namirnica i osobnoj higijeni osoba koje rade u proizvodnji i prometu živih namirnica („Narodne novine“ broj 23/94).

Članak 2.

*Tečajeve za stjecanje osnovnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti namirnica i osobnoj higijeni osoba koje rade u proizvodnji i prometu namirnica (u daljnjem tekstu: tečaj), pohađaju osobe koje na svojim radnim mjestima u proizvodnji i prometu namirnica **dolaze u neposredan dodir s namirnicama.***

Tečaj obvezno pohađaju i osobe koje samostalno osobnim radom sudjeluju u proizvodnji i prometu namirnica.

PITANJE:

Moraju li radnici koji prodaju samo originalno zapakiranu hranu pohađati tečajeve za stjecanje osnovnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti hrane?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Osobe koje dolaze u dodir s hranom koja je zapakirana (npr. prodavači u TISAK d.o.o.) ne moraju obaviti zdravstveni pregled niti završiti tečajeve za stjecanje osnovnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti namirnica, u smislu odredbe članka 2. Pravilnika o načinu stjecanja osnovnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti namirnica i osobnoj higijeni osoba koje rade u proizvodnji i prometu živih namirnica.

2. Ostvarenje bitnih obilježja prekršaja iz članka 76. stavka 2., u svezi s člankom 76. stavkom 1. točkom 6. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti

Prekršaj iz članka 76. stavka 2., u svezi s člankom 76. stavkom 1. točkom 6. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti čini fizička osoba ako svojim zaposlenicima ne osigura stjecanje potrebnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti hrane i osobnoj higijeni, odnosno ako na radu zadrži osobu bez potrebnog znanja o zdravstvenoj ispravnosti hrane i osobnoj higijeni (članak 37.)

PITANJE:

Radi li se o prekršaju iz naprijed citirane odredbe ako se okrivljenici stavlja na teret da njezine djelatnice, koje na radnom mjestu dolaze u neposredan dodir s hranom i/ili predmetima koji dolaze u neposredan dodir s hranom, nisu posjedovale potvrde o položenom tečaju zdravstvenog odgoja?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Neposjedovanje potvrda o položenom tečaju zdravstvenog odgoja od strane zaposlenih osoba nije moguće podvesti pod zakonski opis prekršaja iz članka 76. stavka 2., u svezi s člankom 76. stavkom 1. točkom 6. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti.

ZAKON O INSPEKCIJAMA U GOSPODARSTVU („Narodne novine“ broj 56/16)

1. Primjena odredbe članka 34. Zakona o inspekcijama u gospodarstvu

Članak 34.

1) Osim kad mu je to dopušteno prema posebnom zakonu, inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog ako:

- nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora odnosno do donošenja rješenja ukloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru,*
- za utvrđene nepravilnosti donijeto je rješenje i nadzirana osoba je postupila po izvršnom rješenju inspektora,*
- nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku ukloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije izrečena upravna mjera, a inspektor utvrdi da je počinjen prekršaj.*

2) Radi ispunjenja obveze iz stavka 1. podstavka 3. ovog članka inspektor će nadziranoj osobi izdati pisanu naredbu u kojoj će točno odrediti preuzetu obvezu i rok za izvršenje ovisno o prirodi preuzete obveze.

3) Ako nadzirana osoba ne postupi na način opisan u stavku 1. ovog članka odnosno ne ispuni obvezu u određenom roku iz naredbe iz stavka 2. ovog članka, inspektor je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka nadzora odnosno u roku od 15 dana od isteka roka za ispunjenje obveze iz naredbe podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka odnosno izdati prekršajni nalog.

4) Iznimno od stavka 1.-3. ovog članka, ako inspektor utvrdi da je počinjen prekršaj kojim se ugrožava život, sigurnost i zdravlje ljudi, imovina veće vrijednosti, okoliš, u svim slučajevima kada je propisana upravna mjera zabrane te ponovnog utvrđenja istog prekršaja u roku od godine dana, dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka nadzora podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka odnosno izdati prekršajni nalog.

5) Radi provedbe odredbi ovog članka Ministarstvo vodi službenu evidenciju u elektroničkom očevidniku sukladno odredbi članka 38. ovog Zakona

6) Na postupanje inspektora u vezi s prekršajnim postupkom koje nije uređeno ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju prekršaji

PITANJE:

Kakav karakter ima naprijed citirana odredba (instruktivni ili obligatorni) i kako će postupiti prvostupanjski sud ako inspektor postupi protivno odredbi članka 34. citiranog Zakona i podnese optužni prijedlog, odnosno izda prekršajni nalog?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Potrebno je po službenoj dužnosti paziti na ispunjenje uvjeta iz odredbe članka 34. Zakona o inspekcijama u gospodarstvu, sukladno kojoj inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršaji nalog ako nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru. Ako je inspektor postupio protivno odredbi članka 34. citiranog Zakona i podnio optužni prijedlog, prvostupanjski sud će, na temelju odredbe članka 161. stavka 5. točke 2. Prekršajnog zakona, donijeti presudu kojom se optužba odbija jer postoje okolnosti koje isključuju prekršajni progon, ali će pritom posebno voditi računa o tome je li nadzirana pravna ili fizička osoba do donošenja upravnog rješenja otklonila nepravilnost odnosno nedostatak utvrđen inspekcijskim nadzorom. Ujedno je potrebno voditi računa o tome je li kontrola od strane inspektora izvršena nakon stupanja na snagu odgovarajuće zakonske odredbe (npr. Zakona o zaštiti potrošača) i provjeriti u tom smislu svaki pojedini zakon koji se primjenjuje.

ZAKON O ZAŠTITI POTROŠAČA („Narodne novine“ broj 41/14 i 110/15)

1. Odgovor trgovca na pisani prigovor potrošača

Članak 10.

5) Trgovac je dužan u pisanom obliku odgovoriti na prigovore iz stavka 1., 2. i 4. ovog članka u roku od 15 dana od dana zaprimanja pisanog prigovora.

PITANJE:

Je li trgovac dužan odgovoriti na pisani prigovor potrošača slanjem odgovora putem pošte preporučenom pošiljkom?

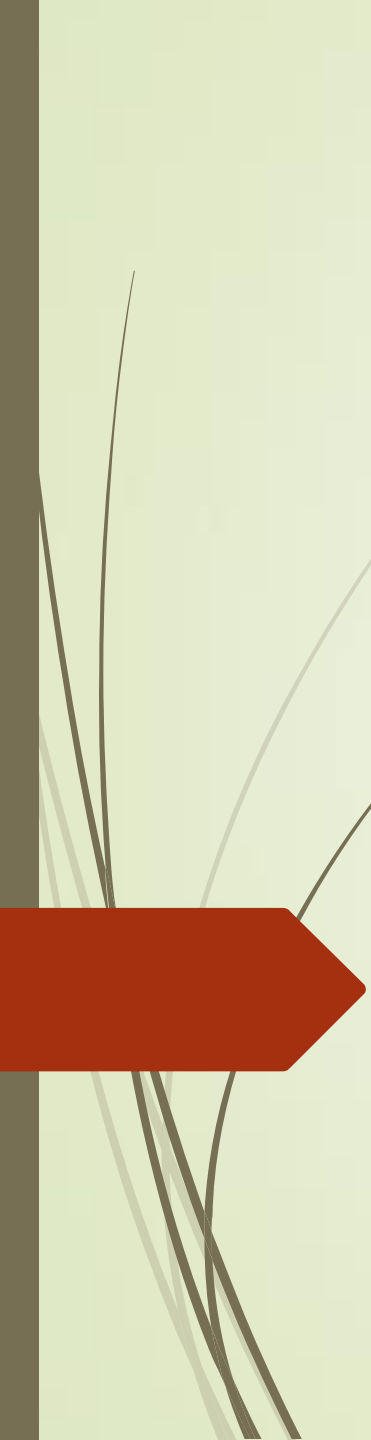
PRAVNO STAJALIŠTE:

Svoju obvezu iz članka 10. stavka 5. Zakona o zaštiti potrošača trgovac je ispunio onda kada je u pisanom obliku odgovorio na prigovore iz članka 10. stavka 1., 2. i 4. citiranog Zakona u roku od 15 dana od dana zaprimanja pisanog prigovora i u slučaju kad taj pisani odgovor nije poslan putem pošte preporučenom pošiljkom, budući da Zakon o zaštiti potrošača decidirano ne propisuje obvezu trgovca da potrošaču dostavi odgovor na njegov pisani prigovor putem pošte preporučenom pošiljkom.

2. NAČIN PODNOŠENJE PISANOG PRIGOVORA POTROŠAČA

Članak 10.

- 1) *Trgovac je dužan omogućiti potrošaču podnošenje pisanog prigovora u svojim poslovnim prostorijama i bez odgađanja pisanim putem potvrditi njegov primitak.*
- 2) *Osim obveze iz stavka 1. ovoga članka, trgovac je dužan potrošaču omogućiti podnošenje pisanog prigovora putem pošte, telefaksa ili elektroničke pošte.*
- 3) *Trgovac je dužan u poslovnim prostorijama vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora iz stavka 1. i 2. ovog članka.*
- 4) *Osim obveze iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, trgovac koji pruža javnu uslugu dužan je na ispostavljenom računu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora.*

PITANJE:

Je li potrošač dužan svoj pisani prigovor uputiti trgovcu na adresu koju je trgovac naznačio u obavijesti o načinu podnošenja prigovora i postoji li obveza trgovca da odgovori na pisani prigovor potrošača ako je potrošač uputio pisani prigovor na neku drugu adresu (npr. adresu sjedišta trgovca) koju trgovac nije naznačio u obavijesti o načinu podnošenja prigovora?

PRAVNO STAJALIŠTE:

Obveza trgovca da odgovori na pisani prigovor potrošača u roku od 15 dana od dana zaprimanja pisanog prigovora, postoji samo ako je prigovor upućen na točnu poštansku adresu, broj telefaksa, odnosno adresu elektroničke pošte koju je trgovac naznačio u obavijesti o načinu podnošenja pisanih prigovora.

HVALA NA POZORNOSTI

